

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.04.2004
KOM(2004) 297 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET
OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

**om arbejdet i det fælles EU-forum for interne afregningspriser på
erhvervsbeskatningsområdet fra oktober 2002 til december 2003 og om et
forslag til en adfærdskodeks for den faktiske gennemførelse af
voldgiftskonventionen (90/436/EØF af 23. juli 1990)**

DA

DA

Indholdsfortegnelse

INDLEDNING	3
1. Baggrund	3
2. Aktiviteterne i det fælles EU–forum for interne afregningspriser fra oktober 2002 til december 2003	4
3. Kommissionens konklusioner	4
BILAG I: JTPF’S OPRETTELSE.....	7
BILAG II: UDKAST TIL ADFÆRDSKODEKS	9
BILAG III: RAPPORT OM AKTIVITETERNE I DET FÆLLES EU–FORUM FOR INTERNE AFREGNINGSPRISER PÅ ERHVERVSBESKATNINGSOMRÅDET OKTOBER 2002 – DECEMBER 2003	18
1. Resumé af møderne i det fælles EU–forum for interne afregningspriser	18
2. Konklusioner og henstillinger vedrørende spørgsmål med tilknytning til voldgiftskonventionen og visse dermed forbundne spørgsmål om procedurer med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.....	20
3. Andre spørgsmål, som JTPF har behandlet vedrørende dobbeltbeskatning som følge af korrektion af interne afregningspriser.....	26
4. Konklusioner	27
BILAG I: MEDLEMSSTATERNES HOLDNING I INTERIMSPERIODEN.....	28
BILAG II: UDKAST TIL ADFÆRDSKODEKS	29
Bilag til udkastet til adfærdskodeks	38

INDLEDNING

1. BAGGRUND

1. I Europa-Kommissionens undersøgelse vedrørende "Selskabsbeskatningen i det indre marked"¹ blev det undersøgt, om den nuværende selskabsbeskatning i det indre marked giver anledning til ineffektivitet og afskærer de erhvervsdrivende fra at udnytte de dermed forbundne fordele fuldt ud. Kommissionen foretog undersøgelsen som svar på det mandat, Rådet i juli 1999 gav den til at undersøge den virkning, som forskellene i det faktiske selskabsskatteniveau i medlemsstaterne har på den økonomiske aktivitets og investeringernes geografiske placering, og virkningen af de skattebestemmelser, der lægger hindringer i vejen for den grænseoverskridende økonomiske aktivitet i det indre marked, samt midlerne til afhjælpning heraf.
2. Undersøgelsen fokuserede (del III, kapitel 5) på den stadig større betydning, som problemet med beskatning af interne afregningspriser er ved at få som et "indre marked"-anliggende. De hindringer og problemer, der er konstateret, er meget forskelligartede, men de er alle i de seneste år blevet mere påtrængende og opfordrer til indgriben. Uddybningen af det indre marked og væksten i nye teknologier og erhvervsstrukturer på nationalt og internationalt plan har i de seneste år forstærket disse problemer. Det ser i høj grad ud til, at anvendelse af interne afregningspriser til skattemæssige formål er et kompliceret forehavende og ofte problematisk i praksis. Et fællestræk ved mange af de specifikke individuelle problemer er, at et tættere samarbejde mellem skatteadministrationer og erhvervsliv kan føre til løsninger. Ifølge undersøgelsen er det på kort sigt af stor betydning, at koordinationen mellem medlemsstaterne forbedres for at nedbringe efterlevelseseffektiviteten og afhjælpe den uvished, der er forbundet med fastsættelsen af interne afregningspriser.
3. En af de mulige metoder til løsning af EU's særlige problemer med fastsættelse af interne afregningspriser, der blev nævnt i undersøgelsen og foreslået af Kommissionen i dens meddelelse "På vej mod et indre marked uden skattemæssige hindringer – En strategi for fastsættelse af et konsolideret selskabsskattegrundlag for virksomheders aktiviteter overalt i EU"², var oprettelsen af et "fælles EU-forum for interne afregningspriser" (herefter benævnt JTPF).
4. I tilknytning til Rådets konklusioner af 11. marts 2002, som hilste dette initiativ velkommen, oprettede Kommissionen JTPF. I blandt dets medlemmer er én ekspert fra hver medlemsstat og 10 eksperter fra erhvervslivet. Repræsentanter for ansøgerlandene og OECD's Sekretariat deltager som observatører. Bilag I til denne meddelelse indeholder detaljerede oplysninger om proceduren for valg af JTPF's

¹ "Selskabsbeskatningen i det indre marked", arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SEK(2001) 1681 af 23.10.2001.

² "Meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg fra Kommissionen: På vej mod et indre marked uden skattemæssige hindringer – En strategi for fastsættelse af et konsolideret selskabsskattegrundlag for virksomheders aktiviteter overalt i EU", KOM(2001) 582 endelig af 23.10.2001.

formand og medlemmer. JTPF's forhandlinger kan konsulteres på Kommissionens website³.

2. AKTIVITETERNE I DET FÆLLES EU-FORUM FOR INTERNE AFREGNINGSPRISER FRA OKTOBER 2002 TIL DECEMBER 2003

5. JTPF samledes første gang den 3. oktober 2002 og vedtog et toårigt arbejdsprogram. En rapport vedrørende JTPF's aktivitet, der blev vedtaget ved konsensus og dækker den første del af arbejdsprogrammet, er knyttet til denne meddelelse (bilag III). Hidtil har JTPF hovedsagelig drøftet problemerne med anvendelsen af voldgiftskonventionen⁴. Det har undersøgt de problemer, der i de seneste år er opstået som følge af, at ikke alle kontraherende stater har ratificeret konventionen om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (tiltrædelseskonventionen) og protokollen om ændring af den oprindelige konvention (forlængelsesprotokollen). Desuden har JTPF søgt at nå frem til en klar definition af starttidspunktet for den treårige (underretning) og den toårige (gensidig aftale) periode, der er fastsat i første fase af voldgiftsproceduren i henhold til voldgiftskonventionen. Endvidere har det undersøgt, hvorledes faserne med gensidig aftale og voldgift kan forbedres, og behandlet spørgsmål såsom samvirket mellem proceduren med gensidig aftale og voldgift med indbringelse for administrative og retslige instanser, muligheden af at suspendere skatteopkrævningen under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer, de nye EU-medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen og virkningen af renteomkostninger og sanktioner. Aktivitetsrapporten er et resumé af JTPF's forhandlinger. Den afsluttes med en henstilling til Kommissionen om at foreslå en adfærdskodeks med detaljerede regler, der skal sikre den faktiske gennemførelse af voldgiftskonventionen (konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud) samt regulere visse dermed forbundne spørgsmål vedrørende procedurene med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsaftaler mellem medlemsstater. Det foreslås i rapporten, at Rådet vedtager denne kodeks i form af en resolution.

3. KOMMISSIONENS KONKLUSIONER

6. På baggrund af den ovennævnte aktivitetsrapport fra JTPF kan Kommissionen kun udtrykke tilfredshed med JTPF's arbejde, der har vist sig at være et konstruktivt hjælpemiddel i arbejdet med at tage de udfordringer op, som politikkerne for interne afregningspriser frembyder i EU.
7. Eksperterne fra medlemsstaterne og fra erhvervslivet har undersøgt de forskellige foreliggende spørgsmål på en åben og konstruktiv måde, som har ført til pragmatiske ikke-lovgivningsmæssige forslag og anbefalede løsninger.
8. Dog beklager Kommissionen, at JTPF var nødt til at bruge en stor del af sin mødetid på spørgsmål, der skyldtes, at forlængelsesprotokollen til voldgiftskonventionen og tiltrædelseskonventionen, der blev undertegnet i henholdsvis 1999 og 1995, endnu

³ http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/taxation/company_tax/transfer_pricing.htm

⁴ Konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, EFT L 225 af 20.8.1990, s. 10-24.

ikke er blevet ratificeret af samtlige medlemsstater. Denne situation var givetvis ikke opstået, hvis Rådet havde fulgt Kommissionens oprindelige forslag om at vedtage et instrument under EU-retten frem for en multilateral konvention.

9. Det særlige problem med EU-medlemsstaternes tiltrædelse af voldgiftskonventionen (3.1 i JTPF's rapport) bekymrer Kommissionen meget. Som det er demonstreret under EU's foregående udvidelse, kan den tid, det tager for EU's fremtidige 25 medlemsstater at ratificere dette instrument, alvorligt undergrave dets "forædlingsværdi" for EU's nye medlemsstater og for samtlige koncerner i det tilsvarende geografiske område. Desuden er nettet af bilaterale dobbeltbeskatningsaftaler mellem de nye EU-medlemsstater indbyrdes og mellem disse stater og de nuværende medlemsstater ikke komplet, selv om der er gjort en betydelig indsats for at komplettere det. Dette gør det til tider umuligt for virksomhederne at anmode om en procedure med gensidig aftale for at opnå lempelse for dobbeltbeskatning. Kommissionen tilslutter sig derfor fuldt ud JTPF's henstilling om, at medlemsstaterne afgiver tilsagn om at ratificere en tiltrædelseskonvention vedrørende EU's nye medlemsstater før udgangen af første halvår 2006. Desuden bør denne tiltrædelseskonvention indeholde en bestemmelse, som gør en øjeblikkelig bilateral anvendelse mellem de ratificerende medlemsstater indbyrdes mulig. Kommissionen er også tilhænger af, at der i selve voldgiftskonventionen indsættes en retsbestemmelse, som bevirker, at en tidskrævende gentagelse af ratifikationsprocessen efter hver udvidelse af EU undgås, f.eks. ved at fastsætte automatisk tiltrædelse eller tiltrædelse ved ensidig erklæring.
10. Kommissionen ser frem til forummets arbejde med resten af det arbejdsprogram, der blev fastsat i 2002. I denne sammenhæng ønsker Kommissionen at bortvejde misforståelser, der måtte være opstået vedrørende forummets mandat til at "fastlægge mulige ikke-lovgivningsmæssige forbedringer af ... praktiske problemer". Formålet med denne del af mandatet var at undgå indsnævring af EU-institutionernes og medlemsstaternes respektive kompetenceområder, og den angår derfor EU-lovgivningen. Det er under ingen omstændigheder meningen, at denne del af mandatet må anses for at afskære JTPF fra at fastlægge praktiske forbedringer, som kan indebære lovgivningsmæssige ændringer i visse medlemsstater. Da JTPF er en rent rådgivende ekspertgruppe, skal afgørelser om eventuelle lovgivningsmæssige ændringer fortsat udelukkende træffes af de berørte medlemsstater.
11. På baggrund af de resterende vigtige ubehandlede spørgsmål i JTPF's arbejdsprogram, der blev vedtaget i 2002, har Kommissionen til hensigt at forlænge den indledende toårige periode, der er fastsat for JTPF's aktiviteter, fra juni 2004 til udgangen af 2004. I betragtning af de samlede resultater og yderligere forhandlingsspørgsmål, der er fastlagt og foreslået af JTPF, kan Kommissionen meget vel beslutte at forlænge JTPF's mandat med yderligere to år.
12. JTPF's drøftelser har fokuseret på vanskelighederne i forbindelse med gennemførelsen af voldgiftskonventionen. JTPF's konklusioner og henstillinger ville afhjælpe mange af manglerne, og det er Kommissionens overbevisning, at en konkret virkeliggørelse deraf kan føre til betydelige fremskridt med skabelsen af et egnet hjælpemiddel til afskaffelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med interne afregningspriser i EU. På baggrund af disse betragtninger og alt efter Rådets opfølgning af JTPF's forslag vil Kommissionen vurdere behovet for på et senere stade at foreslå et instrument under EU-retten.
13. Som en midlertidig løsning støtter Kommissionen dog fuldt ud de konklusioner og henstillinger, der er indeholdt i JTPF's første rapport vedrørende dets aktiviteter, og

henstiller derfor til, at Rådet hurtigst muligt vedtager det forslag til en adfærdskodeks vedrørende den faktiske gennemførelse af konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, som findes i bilag II til denne meddelelse.

BILAG I: JTPF'S OPRETTELSE

Valg af formand

Det fremgik af Rådets konklusioner af 11. marts 2002, at JTPF's formandskab skulle varetages af en uafhængig person med lang tids erfaring på området interne afregningspriser, som skulle udpeges af Kommissionen i enighed med en udvælgelseskomité sammensat af repræsentanter på højt niveau for Rådets formandskab, Kommissionen og UNICE's skattekomité.

Denne udvælgelseskomité blev sammensat af vicegeneraldirektør for internationale skattespørgsmål José Maria Vallejo Chamorro, der repræsenterede det spanske formandskab, formand for UNICE's komité for fiskale anliggender Jan van der Bijl, og direktør for skattepolitik i Kommissionens generaldirektorat for beskatning og toldunion Michel Aujean. Udvalgelseskomitéen udpegede enstemmigt partner i CMS Bureau Francis Lefebvre, Bruno Gibert, til formand for JTPF.

Valg af erhvervsekspertes

Efter offentliggørelse af indkaldelsen af ansøgninger til oprettelse af JTPF i EFT C 90 af 16. april 2002 samledes ovennævnte udvælgelseskomité, der er omhandlet i punkt 1.2.1, nr. 6, den 28. juni 2002 for at gennemgå listen over udvalgte ansøgninger om deltagelse som erhvervsrepræsentanter. Disse medlemmer skulle udnævnes personligt for en periode på to år med mulighed for fornyelse.

Kommissionen modtog 60 ansøgninger, hvoraf seks blev modtaget efter udløbet af den frist, der var fastsat i indkaldelsen af ansøgninger.

På grundlag af de i indkaldelsen fastsatte kriterier (dokumenteret kompetence og erfaring med interne afregningspriser, dokumenteret viden om og erfaring med EU-lovgivning og det indre marked og især skattespørgsmål) og behovet for at sammensætte forummet ud fra en hensyntagen til geografisk oprindelse, til virksomhedsstørrelse samt til typen af aktivitet besluttede udvælgelseskomitéen at udpege følgende ansøgere (i alfabetisk orden):

Philip Gillet
Eduardo Gracia
Guy Kersch
Dr. Klaus Kroppen
Prof. Guglielmo Maisto
Dr. Ulrich Moebus
Sylvie Puech
Chris Rolfe
Theo Schmit
Prof. Dirk Van Stappen.

Udpegelse af eksperter fra medlemsstaternes skatteadministrationer

Et brev med opfordring til medlemsstaterne til at udpege en ekspert til at deltage i JTPF blev sendt den 10. juni 2002. Alle modtagerne svarede positivt og udpegede en ekspert.

Udpegelse af observatører fra EU-kandidatlandenes skatteadministrationer og OECD

Et brev med opfordring til EU-kandidatlandene og OECD til at udpege en observatør ved JTPF blev sendt den 10. juni 2002. Alle modtagerne på nær Rumænien svarede positivt og udpegede en observatør.

BILAG II: UDKAST TIL ADFÆRDSKODEKS

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

SOM HENVISER TIL konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud,

SOM ANERKENDER, at både medlemsstaterne og de skattepligtige har behov for mere detaljerede regler for effektivt at kunne gennemføre nævnte konvention,

SOM NOTERER SIG Kommissionens meddelelse af [...] 2004 om rapporten om aktiviteterne i det fælles EU-forum for interne afregningspriser på erhvervsbeskatningsområdet,

SOM UNDERSTREGER, at adfærdskodeksen er et politisk tilsagn og ikke øver indflydelse på medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser eller medlemsstaternes og EU's respektive beføjelser i henhold til traktaten, og

SOM ANERKENDER, at gennemførelsen af denne adfærdskodeks ikke bør hindre løsninger på et mere globalt plan,

VEDTAGER FØLGENDE ADFÆRDSKODEKS:

Uden at medlemsstaternes og EU's respektive beføjelser herved berøres, angår denne adfærdskodeks gennemførelsen af konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud samt visse dermed forbundne spørgsmål om proceduren med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

1. Starttidspunktet for den treårige periode (frist for forelæggelse af anmodningen i henhold til artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

Datoen for den "første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1, f.eks. som følge af en korrektion af interne afregningspriser" anses for at være starttidspunktet for den treårige periode.

For så vidt angår sager med interne afregningspriser, henstilles det, at medlemsstaterne også anvender disse definitioner til fastlæggelse af den treårige periode, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i OECD-modeloverenskomst om indkomst og formue og gennemført i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem EU's medlemsstater.

2. Starttidspunktet for den toårige periode (artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

- (i) I henseende til artikel 7, stk. 1, i konventionen vil en sag blive anset for at være forelagt i henhold til artikel 6, stk. 1, når den skattepligtige fremlægger følgende:

- a) identifikation (såsom navn, adresse, skatteidentifikationsnummer) af den virksomhed i den kontraherende stat, der indgiver sin anmodning, og af de øvrige parter i de relevante transaktioner
 - b) detaljerede oplysninger om relevante forhold og omstændigheder ved sagen (inkl. detaljerede oplysninger om forbindelserne mellem virksomheden og de øvrige parter i de relevante transaktioner)
 - c) en identifikation af de relevante beskatningsperioder
 - d) genparter af meddelelser om skatteansættelse, rapporter om skatterevision eller tilsvarende, som har ført til den påståede dobbeltbeskatning
 - e) detaljerede oplysninger om indbringelser og tvistemålssager, som virksomheden eller de øvrige parter i de relevante transaktioner har taget initiativ til, og alle domstolsafgørelser i sagen
 - f) en redegørelse fra virksomheden for, hvorfor den mener, at principperne i artikel 4 i voldgiftskonventionen ikke er overholdt
 - g) et tilsagn om, at virksomheden vil svare så komplet og hurtigt som muligt på alle rimelige og relevante anmodninger fra en kompetent myndighed og har dokumentation til rådighed for de kompetente myndigheder, og
 - h) al yderligere særlig information, som den kompetente myndighed anmoder om inden for to måneder efter modtagelsen af den skattepligtiges anmodning.
- (ii) Starttidspunktet for den toårige periode er den seneste af følgende datoer:
- a) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
 - b) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 2 (i).

3. Procedurer for gensidig aftale i henhold til voldgiftskonventionen

3.1 Almindelige bestemmelser

- a) “Armslængde”-princippet finder anvendelse, således som det er anbefalet af OECD, uden hensyntagen til de øjeblikkelige skattemæssige konsekvenser for nogen særlig kontraherende stat.
- b) Sager afgøres så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor komplicerede spørgsmålene i den specifikke sag er.
- c) Alle midler, der er egnede til at sikre en gensidig aftale så hurtigt som muligt, herunder personlige møder, vil blive overvejet; hvor det er hensigtsmæssigt, vil virksomheden blive opfordret til at gøre rede for sagen over for sin kompetente myndighed.

- d) På baggrund af bestemmelserne i denne kodeks bør der sikres en gensidig aftale inden for to år efter den dato, på hvilken sagen første gang blev forelagt en af de kompetente myndigheder i henhold til punkt 2 (ii) i denne kodeks.
- e) Proceduren med gensidig aftale bør ikke pålægge den person, der anmoder derom, eller nogen anden person, der er involveret i sagen, uhensigtsmæssige eller overdrevent høje efterlevelseseomkostninger.

3.2 Praktisk funktionsmåde og gennemsigtighed

- a) For at formindske omkostninger og forsinkelser som følge af oversættelse så meget som muligt, bør proceduren med gensidig aftale, navnlig udvekslingen af standpunkter, gennemføres på et fælles arbejdsprog eller på en måde, der har samme virkning, hvis de kompetente myndigheder kan nå til enighed på et bilateralt grundlag.
- b) Den virksomhed, der anmoder om, at proceduren med gensidig aftale anvendes, vil af den kompetente myndighed, som den indgav sin anmodning til, blive holdt underrettet om alle vigtige udviklingsforløb, der har betydning for den under proceduren.
- c) Tavshedspligten vedrørende enhver person, der er beskyttet i henhold til en bilateral skatteaftale eller en kontraherende stats lovgivning, vil blive respekteret.
- d) Den kompetente myndighed anerkender modtagelsen af en skattepligtigs anmodning om at indlede en procedure med gensidig aftale senest en måned efter modtagelsen deraf og underretter samtidig de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater, der er involveret i sagen, og knytter en genpart af den skattepligtiges anmodning til denne underretning.
- e) Hvis den kompetente myndighed finder, at virksomheden ikke har forelagt den minimumsinformation, der er nødvendig til indledning af en procedure med gensidig aftale som fastsat i punkt 2 (i), anmoder den inden for to måneder efter modtagelsen af anmodningen virksomheden om at give den de specifikke supplerende oplysninger, som den behøver.
- f) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at den kompetente myndighed vil reagere på virksomhedens anmodning på en af følgende måder:
 - (i) Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at virksomhedens overskud er eller kan formodes at være medregnet i overskuddet for en virksomhed i en anden kontraherende stat, underretter den virksomheden om sin tvivl og opfordrer den til at fremsætte yderligere bemærkninger.
 - (ii) Hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, og den selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, underretter den virksomheden herom og foretager så hurtigt som muligt berettigede korrektioner eller tillader berettigede lempelser.
 - (iii) Hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, og den dog ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, meddeler den virksomheden, at den vil bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig

aftale med den kompetente myndighed i en anden berørte kontraherende stat.

- g) Hvis en kompetent myndighed mener, at en sag er begrundet, bør den indlede en procedure med gensidig aftale ved at give den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat meddelelse om sin afgørelse og dertil knytte en genpart af de oplysninger, der er omhandlet i punkt 2 (i) i denne kodeks. Samtidig meddeler den den person, der påberåber sig voldgiftskonventionen, at den har indledt proceduren med gensidig aftale. Den kompetente myndighed, der indleder proceduren med gensidig aftale, meddeler også – på grundlag af den information, som den har til rådighed – den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat og den person, der har indgivet anmodningen, om sagen er indbragt inden for den frist, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen, samt starttidspunktet for den toårige periode i henhold til artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen.

3.3 Udveksling af standpunkter

- a) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at når der er indledt en procedure med gensidig aftale, forelægger den kompetente myndighed i det land, hvor der er eller efter planen vil blive foretaget en skatteansættelse, dvs. truffet en endelig afgørelse fra skatteadministrationens side om indkomsten, eller foretaget noget tilsvarende, som indebærer en korrektion, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, de kompetente myndigheder i de øvrige involverede kontraherende stater et standpunkt med angivelse af:
- (i) sagsfremstillingen fra den person, som har indgivet anmodningen
 - (ii) sit syn på sagens omstændigheder, f.eks. hvorfor den mener, at der er eller formodes at være tale om dobbeltbeskatning
 - (iii) sin mening om, hvorledes sagen kan løses, således at dobbeltbeskatningen ophæves, sammen med en fyldestgørende redegørelse for forslaget.
- b) Standpunktet indeholder en fuldstændig begrundelse for ansættelsen eller korrektionen og ledsages af grundlæggende dokumentation for den kompetente myndigheds holdning og en liste over alle andre dokumenter, der er benyttet ved korrektionen.
- c) Standpunktet sendes til de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den specifikke sag er, og senest fire måneder efter den seneste af følgende datoer:
- i) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende
 - ii) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 2 (i).
- d) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at når en kompetent myndighed i et land, i hvilket der ikke er eller efter planen heller ikke vil blive foretaget nogen

skatteansættelse eller noget tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, f.eks. som følge af en korrektion af interne afregningspriser, modtager et standpunkt fra en anden kompetent myndighed, svarer den så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den specifikke sag er, og senest seks måneder efter modtagelsen af standpunktet.

- e) Svaret bør have den ene af følgende to former:
- (i) Hvis den kompetente myndighed mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, og tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i standpunktet, underretter den så hurtigt som muligt den anden kompetente myndighed herom og foretager sådanne korrektioner eller tillader sådanne lempelser.
 - (ii) Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, eller ikke tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i standpunktet, sender den et svarstandpunkt til den anden kompetente myndighed med begrundelse og forslag til en vejledende tidsplan for sagens behandling under hensyn til, hvor kompliceret den er. I forslaget angives om fornødent en dato for et personligt møde, der bør finde sted senest 18 måneder efter den seneste af følgende datoer:
 - aa) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende
 - bb) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 2 (i).
- f) Endvidere træffer de kontraherende stater alle egnede foranstaltninger til at fremskynde samtlige procedurer, hvor dette er muligt. I den henseende tilrettelægger de kontraherende stater regelmæssigt personlige møder (mindst én gang om året) mellem deres kompetente myndigheder til drøftelse af uafsluttede procedurer med gensidig aftale (forudsat at antallet af sager begrundet sådanne regelmæssige møder).

3.4 Dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater

For så vidt angår sager med interne afregningspriser, henstilles det, at medlemsstaterne også anvender bestemmelserne i punkt 1 til 3 på procedurer med gensidig aftale, der indledes i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, i OECD's modeloverenskomst om indkomst og formue, der er gennemført i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem medlemsstater.

4. Fremgangsmåder i voldgiftskonventionens anden fase

4.1 Liste over uafhængige personer

- a) De kontraherende stater forpligter sig til uden yderligere forsinkelse at meddele generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union navnene på de fem uafhængige og højt estimerede personer, der er berettigede til at blive

medlemmer af det rådgivende udvalg i henhold til artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen, og på samme vilkår at give meddelelse om alle ændringer af listen.

- b) Når de kontraherende stater oversender navnene på deres uafhængige og højt estimerede personer til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, vedlægger de et curriculum vitae for disse personer, som blandt andet indeholder en beskrivelse af deres erfaringer med retlige spørgsmål, skattespørgsmål og navnlig interne afregningspriser.
- c) De kontraherende stater kan også på deres liste angive uafhængige og højt estimerede personer, som opfylder kravene til at kunne udpeges til formand.
- d) Generalsekretæren for Rådet anmoder hvert år de kontraherende stater om at bekræfte navnene på deres uafhængige og højt estimerede personer og/eller angive navnene på deres afløsere.
- e) Den fulde liste over de uafhængige og højt estimerede personer offentliggøres på Rådets website.

4.2 Det rådgivende udvalgs nedsættelse

- a) Medmindre de berørte kontraherende stater aftaler andet, tager den kontraherende stat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende, som har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse og tilrettelægger dets møder i forståelse med den anden kontraherende stat.
- b) Det rådgivende udvalg er i almindelighed sammensat af to uafhængige og højt estimerede personer ud over dets formand og repræsentanterne for de kompetente myndigheder.
- c) Det rådgivende udvalg bistås af et sekretariat, hvis faciliteter vil blive tilvejebragt af den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse, medmindre de berørte kontraherende stater aftaler andet. Af hensyn til uafhængigheden fungerer dette sekretariat under tilsyn af det rådgivende udvalgs formand. Medlemmerne af sekretariatet er omfattet af de bestemmelser om tavshedspligt, der er fastsat i artikel 9, stk. 6, i voldgiftskonventionen.
- d) Det sted, hvor det rådgivende udvalg mødes, og det sted, hvor dets udtalelse skal afgives, kan bestemmes i forvejen af de kompetente myndigheder i de berørte kontraherende stater.
- e) De kontraherende stater påser, at det rådgivende udvalg før sit første møde er i besiddelse af enhver relevant dokumentation og information, særlig alle dokumenter, rapporter, brevvekslinger og konklusioner, der har været benyttet under proceduren med gensidig aftale.

4.3 Det rådgivende udvalgs funktionsmåde

- a) En sag anses for at være forelagt det rådgivende udvalg på den dato, hvor formanden bekræfter, at dets medlemmer har modtaget al relevant dokumentation og information som fastsat i punkt 4.2 e).
- b) Det rådgivende udvalgs fremgangsmåder vil foregå på de involverede kontraherende staters officielle sprog, medmindre de kompetente myndigheder ved fælles overenskomst træffer en anden afgørelse under hensyn til det rådgivende udvalgs ønsker.
- c) Det rådgivende udvalg kan anmode den part, hvorfra en erklæring eller et dokument hidrører, om at sørge for oversættelse til det eller de sprog, som sagen behandles på.
- d) Samtidig med, at bestemmelserne i artikel 10 i voldgiftskonventionen skal overholdes, kan det rådgivende udvalg anmode de kontraherende stater og især den kontraherende stat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1, at give møde for det rådgivende udvalg.
- e) Omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg, som deles ligeligt mellem de berørte kontraherende stater, omfatter det rådgivende udvalgs administrationsomkostninger samt de uafhængige og højt estimerede personers honorar og udgifter.
- f) Medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder aftaler andet:
 - i) begrænses godtgørelsen af de uafhængige og højt estimerede personers udgifter til det godtgørelsesbeløb, der normalt ydes til højtstående embedsmænd i den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse
 - ii) fastsættes honorarerne til de uafhængige og højt estimerede personer til 1000 EUR pr. person for hver mødedag i det rådgivende udvalg, og der tildeles formanden et honorar, der er 10% højere end det, der tildeles de øvrige uafhængige og højt estimerede personer.
- g) Den faktiske betaling af omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg foretages af den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse, medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder træffer anden afgørelse.

4.4 Det rådgivende udvalgs udtalelse

De kontraherende stater forventer, at udtalelsen indeholder:

- a) navnene på det rådgivende udvalgs medlemmer
- b) anmodningen; anmodningen indeholder:
 - de involverede virksomheders navne og adresser
 - de involverede kompetente myndigheder

- en beskrivelse af de nærmere forhold og omstændigheder i forbindelse med tvisten
 - en tydelig redegørelse for, hvad der kræves
- c) et kort resumé af fremgangsmåderne
 - d) de argumenter og metoder, som afgørelsen i udtalelsen bygger på
 - e) udtalelsen
 - f) det sted, hvor udtalelsen er udstedt
 - g) den dato, på hvilken udtalelsen er udstedt
 - h) det rådgivende udvalgs medlemmers underskrifter.

De kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse meddeles som følger:

- i) Når afgørelsen er truffet, sender den kompetente myndighed, som sagen blev forelagt, en genpart af de kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse til hver af de involverede virksomheder.
- ii) De kontraherende staters kompetente myndigheder kan enes om, at afgørelsen og udtalelsen kan offentliggøres i fuldt omfang, ligesom de kan enes om at offentliggøre afgørelsen og udtalelsen uden at nævne navnene på de involverede virksomheder og uden yderligere detaljer, som kan afsløre de involverede virksomheders identitet. I begge tilfælde er virksomhedernes samtykke påkrævet og forud for offentliggørelsen må de involverede virksomheder over for de kompetente myndigheder, som sagen blev forelagt, skriftligt have bekræftet, at de ingen indvendinger har mod offentliggørelsen af afgørelse og udtalelsen.
- iii) Det rådgivende udvalgs udtalelse udfærdiges i tre originale eksemplarer, hvoraf to sendes til de kontraherende staters kompetente myndigheder, og ét sendes til Generalsekretariatet for Rådet til arkivering. Hvis der er enighed om, at udtalelsen skal offentliggøres, anmoder Generalsekretariatet for Rådet om offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.

5. Suspension af skatteopkrævningen under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer

Det henstilles, at medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at der indrømmes virksomheder, som deltager i grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til voldgiftskonventionen, suspension af skatteopkrævningen under sådanne procedurer på samme betingelser som dem, der gælder for virksomheder, som deltager i interne indbringelser/tvistemålssager, selv om disse foranstaltninger kan kræve lovgivningsmæssige ændringer i nogle medlemsstater. Medlemsstaterne bør udvide disse foranstaltninger til også at omfatte grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

6. Nye medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen

Medlemsstaterne bestræber sig på at undertegne og ratificere konventionen om nye EU-medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest to år efter deres tiltrædelse af EU.

7. Afsluttende bestemmelser

For at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af kodeksen opfordres medlemsstaterne til hvert andet år at aflægge rapport til Kommissionen om dens praktiske funktionsmåde. På grundlag af disse rapporter har Kommissionen til hensigt at aflægge rapport til Rådet og kan foreslå ændringer i kodeksens bestemmelser.

BILAG III: RAPPORT OM AKTIVITETERNE I DET FÆLLES EU-FORUM FOR INTERNE AFREGNINGSPRISER PÅ ERHVERVSBESKATNINGSOMRÅDET OKTOBER 2002 – DECEMBER 2003

1. RESUMÉ AF MØDERNE I DET FÆLLES EU-FORUM FOR INTERNE AFREGNINGSPRISER

1.1. Indledende møde

Det indledende møde i det fælles EU-forum for interne afregningspriser (i det følgende: JTPF) blev holdt den 3. oktober 2002 under forsæde af *Bruno Gibert* og blev navnlig anvendt til en drøftelse og vedtagelse af en forretningsorden, valg af næstformænd for medlemsstaterne og erhvervsrepræsentanterne og drøftelse af et oplæg til et toårigt arbejdsprogram som foreslået i Rådets konklusioner af 11. marts 2002.

Forretningsordenen blev vedtaget ved konsensus. Erhvervsekspertene udpegede direktør *Guy Kersch*, European Taxes of Pharmacia S.A., Luxemburg, til næstformand, og eksperterne i skatteforvaltning udpegede *Montserrat Trape Viladomat*, vicechef for det spanske kontor for international beskatning, til næstformand.

Udkastet til toårigt arbejdsprogram blev drøftet og blev senere vedtaget med mindre ændringer på det andet møde. Drøftelsen viste, at de fleste medlemmer i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 11. marts 2001 fandt, at førsteprioriteten bør tillægges praktiske løsninger, der kan sikre en mere ensartet anvendelse af voldgiftskonventionen med henblik på at sikre større vished, hvad angår de proceduremæssige aspekter ved voldgiftskonventionen⁵. Dette omfattede både voldgiftskonventionens første fase, dvs. proceduren med gensidig aftale, og dens anden fase, dvs. selve voldgiften.

Den fremherskende opfattelse blandt JTPF's medlemmer var, at JTPF også skulle beskæftige sig med dokumentationskravene vedrørende interne afregningspriser.

Det blev også konkluderet, at der på trods af erhvervslivets ønske om APA (Advance Pricing Agreements – bindende forhåndsbesked om pris- og vilkårsfastsættelse) knyttede sig nogen skepsis og kritik dertil som følge af de mangler, der var forbundet dermed. JTPF bør derfor først og fremmest undersøge andre proceduremæssige midler til at gøre det muligt for skattepligtige at opnå større vished og navnlig muligheden af et forudgående samråd mellem skatteadministrationer, før der foretages reguleringer. De to spørgsmål bør undersøges samlet, men blev prioriteret lavere.

1.2. Efterfølgende møder

I overensstemmelse med det aftalte toårige arbejdsprogram undersøgte JTPF på møderne den 4. december 2002, 2. april 2003, 19. juni 2003, 11. september 2003 og

⁵ Konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud, EFT L 225 af 20.8.1990. s. 10–24.

11. december 2003 proceduremæssige spørgsmål vedrørende forbedringen af voldgiftskonventionens praktiske funktionsmåde og visse dermed forbundne aspekter ved procedurer med gensidig aftale (MAP) i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater. Drøftelserne omfattede de procedurer, der skal følges i interimperioden, når ikke samtlige medlemsstater har ratificeret protokollen fra 1999 om forlængelse af konventionen (hvis anvendelse udløb den 31. december 1999), starttidspunktet for den treårige periode, der er fristen for indbringelse af en sag for en kompetent myndighed (artikel 6, stk. 1), starttidspunktet for den toårige periode, der er fastsat for proceduren med gensidig aftale, dvs. voldgiftskonventionens første fase (artikel 7, stk. 1), tiltag under denne procedure med gensidig aftale (fremskyndelse af proceduren, suspension af skatteopkrævningen, renteomkostninger og tilbagebetalinger, gennemsigtighed og den skattepligtiges medvirken), selve voldgiften, dvs. voldgiftskonventionens anden fase efter MAP (artikel 7–11), og samvirket mellem proceduren med gensidig aftale og voldgift med indbringelse for administrative og retslige instanser (artikel 7, stk. 3).

I overensstemmelse med sit toårige arbejdsprogram indledte JTPF i december 2003 en drøftelse af spørgsmålet om dokumentationskravene vedrørende interne afregningspriser.

1.3. Konklusioner

JTPF har gjort betydelige fremskridt med de proceduremæssige spørgsmål vedrørende forbedring af den praktiske funktionsmåde for voldgiftskonventionen og dermed forbundne spørgsmål vedrørende procedurerne med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater. Som følge af de potentielle fordele, som en hurtig gennemførelse af JTPF's konklusioner og henstillinger har for såvel erhvervsliv som nationale skatteadministrationer, har JTPF besluttet at forelægge Kommissionen en interimrapport om sine hidtidige aktiviteter.

Under henvisning til det nedenstående er JTPF af den opfattelse, at den bedste måde at behandle dets forskellige konklusioner og henstillinger på er at foreslå, at Rådet vedtager en resolution vedrørende en adfærdskodeks for gennemførelsen af konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og vedrørende visse aspekter ved procedurerne med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater, således som det er vist i bilag II til denne rapport. Kommissionen kunne foreslå Rådet at vedtage denne adfærdskodeks.

2. KONKLUSIONER OG HENSTILLINGER VEDRØRENDE SPØRGSMÅL MED TILKNYTNING TIL VOLDGIFTSKONVENTIONEN OG VISSE DERMED FORBUNDNE SPØRGSMÅL OM PROCEDURER MED GENSIDIG AFTALE I HENHOLD TIL DOBBELTBESKATNINGS-OVERENSKOMSTER MELLEM MEDLEMSSTATER

2.1. Fremgangsmåder i interimperioden, når ikke alle kontraherende stater har ratificeret Konventionen om Republikken Østrigs, Republikken Finlands og Kongeriget Sveriges tiltrædelse (tiltrædelseskonventionen) og Protokollen om ændring af den oprindelige konvention (forlængelsesprotokollen)

Til trods for, at de relevante instrumenter blev undertegnet henholdsvis den 25. maj 1999 og den 21. december 1995, har Italien, og Portugal endnu ikke ratificeret forlængelsesprotokollen, og Grækenland har ikke ratificeret tiltrædelseskonventionen.

Voldgiftskonventionen har derfor ikke været i kraft siden den 1. januar 2000. Forbundne foretagender kan derfor ikke påberåbe sig dette instrument for at undgå eller afhjælpe dobbeltbeskatning.

JTPF undersøgte de forskellige praktiske situationer og problemer, der kan opstå i løbet af denne interimperiode, og de mulige konsekvenser for gennemførelsen af voldgiftskonventionen, når den på ny træder i kraft.

2.1.1. Procedure i sager, hvor en skattepligtig har indgivet en anmodning før den 1. januar 2000

Alle medlemsstater med undtagelse af *Danmark* vil afslutte sager, der er indledt under voldgiftskonventionen før den 1. januar 2000, i henhold til voldgiftskonventionens regler. *Danmark* viderefører imidlertid MAP-procedurer i henhold til den relevante dobbeltbeskatningsoverenskomst. Yderligere to medlemsstater mener, at procedurene i henhold til voldgiftskonventionen suspenderes, medens konventionen ikke er i kraft, men har ikke nogen sager, der blev forelagt før den 1. januar 2000.

2.1.2. Procedure i sager, hvor en skattepligtig indgiver en anmodning efter den 1. januar 2000

Der er konsensus om, at en skattepligtigs påberåbelse af voldgiftskonventionen principielt er gyldig i henhold til forlængelsesprotokollen. Dette betyder, at en virksomhed kan indbringe en sag for en kompetent myndighed, men at der i praksis hverken er nogen tidsfrist for MAP eller for indledningen af voldgiftsfasen.

De mange mulige holdninger til gennemførelsen af voldgiftskonventionen i interimperioden (inkl. såvel MAP- som voldgiftsfasen), der kommer til udtryk i bilag I til denne rapport, understreger den retlige uvished for virksomheder, der skal til at gøre brug af voldgiftskonventionen og navnlig skal til at indlede voldgiftsfasen.

Alle medlemsstater indleder imidlertid en MAP enten i henhold til voldgiftskonventionen (hvis den anden medlemsstat tilslutter sig dette, jf. bilag I) eller i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den anden medlemsstat.

De fleste medlemsstater går ind for, at den tid, der medgår til en MAP i henhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst, trækkes fra den toårige periode, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen, når de kompetente myndigheder indleder eller viderefører en MAP i henhold til voldgiftskonventionen.

Bilag I til denne rapport indeholder en detaljeret oversigt over medlemsstaternes holdninger.

2.1.3. *Konklusioner*

Skønt JTPF fandt det nyttigt at klarlægge de forskellige nationale skattemyndigheders fremgangsmåder i interimperioden, drog medlemmerne på baggrund af interimperiodens karakter af overgangsfænomen og de begrænsede virkninger af interimperioden den konklusion, at de ikke ville fremsætte nogen forslag eller fremkomme med nogen henstillinger vedrørende denne periode.

2.2. **Starttidspunktet for de tre- og toårige perioder, der er fastsat for voldgiftskonventionens første fase**

2.2.1. *Starttidspunktet for den treårige periode (frist for forelæggelse af anmodningen i henhold til artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen og artikel 25, stk. 1, i OECD's modelskattekonvention)*

Artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen indeholder følgende bestemmelse: “...Sagen skal indbringes inden tre år efter første underretning om den foranstaltning, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1.”

Alle medlemsstaterne går ind for følgende “datoen for den første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1, f.eks. som følge af en korrektion af interne afregningspriser”⁶ som definition af den relevante handling, der betegner starttidspunktet for den treårige periode.

Medlemsstaternes definitioner af denne relevante begivenhed på det nationale sprog samt på engelsk fremgår af bilaget til udkastet til adfærdskodeks i bilag II til denne rapport.

OECD's modeloverenskomst om indkomst og formue, der danner grundlag for alle dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem EU's medlemsstater, indeholder i artikel 25, stk. 1, nogenlunde samme formulering som voldgiftskonventionens artikel 6, stk. 1, hvad angår fristen for indbringelse af en sag om dobbeltbeskatning for de kompetente myndigheder.

Af hensyn til sammenhængen henstiller JTPF derfor i sager om interne afregningspriser, at medlemsstaterne også i deres indbyrdes dobbelt-

⁶ Medlemmet fra skattemyndigheden i Italien mener, at "datoen for den første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, som afspejler en korrektion af interne afregningspriser, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1" er starttidspunktet for den treårige periode, da anvendelsen af den eksisterende voldgiftskonvention bør begrænses til sager, hvor der er tale om "korrektion" af interne afregningspriser.

beskatningsoverenskomster anvender den definition af starttidspunktet for den treårige periode, der er fastsat i bilaget til udkastet til adfærdskodeks.

2.2.2. *Starttidspunktet for den toårige periode (artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen)*

Voldgiftskonventionen indeholder hverken i artikel 6, stk. 1, eller artikel 7, stk. 1, noget andet specifikt krav end “indbringelse eller forelæggelse af en sag” for indledningen af den toårige periode for gensidig aftale. I denne periode bør de relevante kompetente myndigheder via en MAP søge at indgå en aftale om ophævelse af dobbeltbeskatningen, uden at det er nødvendigt at indlede voldgiftsfasen i voldgiftskonventionen.

JTPF har anerkendt, at hvis “en sag” skal anses for at være “indbragt” eller “forelagt”, og der skal foreligge et tilstrækkeligt grundlag for, at den kompetente myndighed kan vurdere, om en klage er “begrundet” (hvilket i henhold til artikel 6, stk. 2, i voldgiftskonventionen er en forhåndsbetingelse for indledningen af en procedure med gensidig aftale), er det nødvendigt med en vis minimumsinformation som fastlagt i kapitel 2 i adfærdskodeksen fra den skattepligtige. Ud over denne minimumsinformation bør det gøres muligt for den kompetente myndighed inden for to måneder efter modtagelsen af den skattepligtiges anmodning at anmode om specifik yderligere information, før den toårige periode indledes. Hvis den kompetente myndighed ikke afgiver nogen sådan anmodning, indledes den toårige periode på den i adfærdskodeksen anførte dato.

Uden at betvivle, at langt de fleste virksomheder afgiver pålidelig information i god tro, ønsker JTPF tillige at understrege, at et fyldestgørende samarbejde fra de skattepligtiges side er nødvendigt for at gøre mulighederne for hurtigst muligt at nå frem til en gensidig aftale så store som muligt. Dette samarbejde bør ikke kun begrænses til indledningen af proceduren, men bør sikres gennem hele proceduren med gensidig aftale. Desuden mener JTPF, at dette samarbejde ikke bør begrænses til den virksomhed, der har indbragt sagen, men også omfatte andre parter i de relevante transaktioner, og at en undladelse af at gøre dette kan føre til, at proceduren bliver mere langtrukket, end det ellers ville have været tilfældet.

2.3. **Fremgangsmåder i voldgiftskonventionens første fase**

Når de kompetente myndigheder har modtaget al information, der er nødvendig for at kunne træffe en afgørelse om, hvorvidt sagen forekommer begrundet (jf. 2.2.2), begynder den toårige periode, i hvilken der bør opnås en gensidig aftale mellem de kompetente myndigheder om ophævelse af dobbeltbeskatning.

Efter JTPF’s opfattelse kan forslaget om en foreløbig tidsplan for MAP, som omfatter det tidspunkt, hvor der udveksles standpunkter, være et nyttigt middel til at forbedre timingen af de forskellige foranstaltninger og koordinationen og fremskynde fremgangsmåderne.

Desuden er der som et generelt princip enighed om, at alle egnede midler til opnåelse af en gensidig aftale så hurtigt som muligt bør overvejes, og at der bør fastsættes standarder for “best practice” for anvendelse af sprog og oplysningerne fra den skattepligtige.

Der er konsensus om, at der ikke bør indrømmes skattepligtige ret til at være til stede under de kompetente myndigheders drøftelser. De fleste medlemsstater er enige om,

at der på begæring af en skattepligtig bør tillades adgang til en forelæggelse af oplysninger for vedkommendes kompetente myndighed.

Hvad angår sager om interne afregningspriser, henstiller JTPF, uden at ville foregribe arrangementer på et mere globalt niveau, at medlemsstaterne også anvender bestemmelserne i adfærdskodeksen vedrørende MAP i henhold til voldgiftskonventionen på dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

2.4. Fremgangsmåder i voldgiftskonventionens anden fase: det rådgivende udvalgs nedsættelse og opgaver

JTPF konkluderede, at artikel 7, 9, 10, 11 og 12 i voldgiftskonventionen, der omhandler voldgiftsprocedurens funktionsmåde (konventionens anden fase), ikke er tilstrækkeligt detaljerede til, at denne procedures gnidningsløse funktionsmåde er sikret.

På grundlag af information fra Generalsekretariatet for Rådet har JTPF slået fast, at der i september 2003 var fem kontraherende stater (Grækenland, Finland, Irland, Portugal og Sverige), som ikke hidtil havde udpeget uafhængige og højt estimerede personer, som var berettigede til at blive medlemmer af det rådgivende udvalg, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, i konventionen. Andre kontraherende staters udpegelseslister daterer sig til tidspunkter kort efter konventionens vedtagelse i 1990, hvilket gør deres aktuelle værdi tvivlsom.

Der er ikke fastsat detaljerede regler for den praktiske tilrettelæggelse af voldgiftsfasen, f.eks. hvilken kompetent myndighed der tager initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse, hvor det rådgivende udvalg mødes, hvem der sørger for sekretariatsfaciliteter, hvornår en sag anses for at være forelagt det rådgivende udvalg, hvilket honorar medlemmerne og formanden skal have, hvilket indhold udtalelsen skal have, hvilke betingelser der gælder for offentliggørelsen deraf osv.

På grundlag af det arbejde, som Rådets arbejdsgruppe vedrørende finansielle spørgsmål udførte allerede i 1996/1997, suppleret med visse kontraherende staters erfaringer af nyere dato, nåede JTPF ved konsensus til enighed om en fremgangsmåde for voldgiftsfasen, således som det fremgår af kapitel 4 i udkastet til adfærdskodeks i bilag II til denne rapport.

2.5. Samvirke mellem gensidig aftale og voldgiftsprocedure med indbringelse for administrative og retslige instanser

JTPF undersøgte også forbindelserne mellem de to typer procedurer i henseende til artikel 7 i voldgiftskonventionen.

Første punkt, der gav anledning til bekymring, var bestemmelsen i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, der har følgende ordlyd: *“Foretagerne kan anvende de retsmidler, der hjemles dem i de pågældende kontraherende staters interne lovgivning; når sagen er indbragt for en domstol, løber den i første afsnit nævnte toårige frist fra det tidspunkt, hvor den afgørelse, som er truffet i sidste instans inden for rammerne af de interne retsmidler, er blevet endelig”*.

Erhvervseksperterne mente, at de to retsmidlers uafhængighed er særdeles begrænset, for så vidt som voldgiftskonventionens vigtigste fase (nedsættelsen af det rådgivende udvalg) – i situationer, hvor det interne retsmiddel aktiveres – kun må benyttes, efter

at det interne retsmiddels muligheder er opbrugt, og efter at den toårige periode for gensidig aftale er udløbet. Desuden synes nogle nationale skattemyndigheder ikke at sondre mellem indbringelse for administrative og indbringelse for retslige instanser (søgsmål), idet kun den sidstnævnte mulighed er omhandlet i den nævnte artikel 7, stk. 1, som begrundelse for at udsætte indledningen af den toårige periode. Dette kan være til særdeles stor skade for voldgiftskonventionens funktion og effektivitet, da det kan føre til, at den samlede varighed af voldgiftskonventionens fremgangsmåder bliver lig med: (i) varigheden af de interne administrative/retslige fremgangsmåder, som afsluttes med en endelig dom, (ii) plus to år (iii) plus de seks måneder, som det rådgivende udvalg har til at afgive sin udtalelse.

Erhvervslivet gav udtryk for lignende bekymringer vedrørende anvendelsen af artikel 7, stk. 3, i voldgiftskonventionen, der er affattet som følger: *“Hvis en kontraherende stats interne lovgivning ikke tillader de kompetente myndigheder at fravige afgørelser, der er truffet af deres retsinstanser, anvendes stk. 1 ikke, medmindre det forbundne foretagende i denne stat har ladet fristen for anlæggelse af søgsmål udløbe eller har givet afkald på dette søgsmål, inden afgørelsen er truffet”*. Skønt Frankrig og Det Forenede Kongerige er de eneste kontraherende stater, der har afgivet en formel erklæring om, at denne bestemmelse finder anvendelse i deres lande, har en undersøgelse vist, at langt de fleste af de kontraherende stater (og de nye EU-medlemsstater) i praksis anvender/ønsker at anvende de samme regler. Det skal i den sammenhæng bemærkes, at artikel 7, stk. 3, i voldgiftskonventionen er selveffektuerende (self-executing) og ikke specifikt kræver en formel erklæring for at finde anvendelse.

Erhvervslivets medlemmer hævdede, at den ovennævnte bestemmelse i mange tilfælde bevirkede, at de skattepligtige gav afkald på deres interne retsmidler. På baggrund af voldgiftskonventionens muligheder for at ophæve dobbeltbeskatning vil dette ikke nødvendigvis være til ulempe for den skattepligtige. Hvis virksomheden vælger grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer frem for interne retsmidler, kan dette imidlertid få betydelige finansielle virkninger, således som det er drøftet i punkt 2.6 nedenfor.

I betragtning af spørgsmålets komplicerede karakter besluttede JTPF at begrænse sine henstillinger til suspensionen af skatteopkrævningen under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer, som drøftes nedenfor.

2.6. Suspension af skatteopkrævningen under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer

JTPF undersøgte medlemsstaternes og de tiltrædende landes gældende regler om suspension af skatteopkrævningen i forbindelse med indbringelse for administrative og retlige instanser og med tvister, der behandles af disse. I næsten alle lande reguleres suspensionen af skatteopkrævningen retsligt, for så vidt angår interne procedurer. Disse regler er imidlertid overordentlig uensartede med hensyn til forhåndsbetingelser, anvendelse, varighed, suspensionsbeløb osv.

Med hensyn til regler om grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer har kun få lande specifikke retlige eller administrative bestemmelser. Et stort antal skatteadministrationer kan dog suspendere opkrævningen af skatter på et diskretionært grundlag for at undgå dobbeltbeskatning, også selv om der ikke findes

specifikke bestemmelser om suspension i forbindelse med procedurer med gensidig aftale eller voldgift.

Manglen på specifikke eller generelle regler, som gør det muligt at suspendere skatteopkrævningen i forbindelse med grænseoverskridende tvistbilæggelse, i det mindste på de samme betingelser som dem, der gælder for intern indbringelse/tvist, skaber en yderligere finansiel belastning for virksomheder, der står over for dobbeltbeskatning på EU-plan. Kombineret med bestemmelserne i artikel 7 i voldgiftskonventionen om samvirket mellem indbringelse for administrative/retslige instanser og grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer som drøftet i punkt 2.5 betragter erhvervslivets medlemmer af JTPF og de fleste medlemmer fra skattemyndigheder dette som en hindring for de skattepligtiges muligheder for at anmode om anvendelse af voldgiftskonventionen eller procedurer med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

2.7. De nye EU-medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen

I forbindelse med Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af EU undertegnedes den 21. december 1995 en ny konvention, som gør det muligt for disse nye medlemsstater at tiltræde voldgiftskonventionen. Da en medlemsstat stadig ikke har ratificeret denne tiltrædelseskonvention (jf. punkt 2.1), er denne imidlertid ikke fuldt ud trådt i kraft i forholdet til de medlemsstater, der tiltrådte EU i 1995.

For at undgå endnu en langtrukket proces, hvor voldgiftskonventionen ikke finder anvendelse overalt i (det udvidede) EU, har JTPF undersøgt, hvorledes ikrafttrædelsen af voldgiftskonventionen kan fremskyndes i de nye EU-medlemsstater efter den forestående udvidelse af EU i maj 2004. I den forbindelse overvejedes muligheden af "foreløbig anvendelse" (anvendelse af artikel 25 i FN's Wienerkonvention om traktatretten) eller "ikrafttrædelse ved undertegnelse" (artikel 24, stk. 1, i nævnte Wienerkonvention). Da begge disse mulige løsninger imidlertid ville kræve det nationale parlaments ratifikation i flertallet af både de nuværende og de fremtidige medlemsstater, ville de ikke virkelig sætte skub i processen.

Desværre synes der ikke at findes nogen retlige midler til at fremskynde ikrafttrædelsen af voldgiftskonventionen i de tiltrædende stater. JTPF henstiller derfor ved konsensus, at medlemsstaterne afgiver tilsagn om at ratificere tiltrædelsestraktaterne til voldgiftskonventionen senest to år⁷ efter nye EU-medlemsstaters tiltrædelse. Denne henstilling er også optaget i den foreslåede adfærdskodeks.

⁷

Medlemmet fra skattemyndigheden i Det Forenede Kongerige går ind for, at henvisningen til den toårige periode udgår, eftersom ministrene i Rådets regi måske ikke vil være i stand til at afgive et sådant tilsagn, hvis det afhænger af den lovgivende magt, og procedurerne kan afsluttes på væsentligt mindre end to år; desuden kan det meget vel ikke være til nogen hjælp at foreslå, at to år kan være en acceptabel norm.

2.8. Konklusioner

På baggrund af punkt 2.1 til 2.7 i dette kapitel er JTPF ved konsensus enig om at henstille, at Kommissionen foreslår Rådet at vedtage en adfærdskodeks for gennemførelsen af konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og vedrørende visse dermed forbundne spørgsmål angående procedurerne med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater, således som det er vist i bilag II til denne rapport.

3. ANDRE SPØRGSMÅL, SOM JTPF HAR BEHANDLET VEDRØRENDE DOBBELT-BESKATNING SOM FØLGE AF KORREKTION AF INTERNE AFREGNINGSPRISER

3.1. Renteomkostninger i forbindelse med skatterestancer og rente af tilbagebetalt skat

De fleste medlemsstater og tiltrædende stater har særlige bestemmelser om renteomkostninger i forbindelse med supplerende skatterestancer for tidligere år og rente af tilbagebetalt skat. Rentesatserne er fastsat i privat- eller erhvervsretten eller i særlige skattelove og revideres – med visse undtagelser – regelmæssigt på grundlag af forskellige kriterier. De fleste lande anvender standardrentesatser.

Starttidspunktet for renteberegningen (både for supplerende skatterestancer og tilbagebetalt skat) varierer stærkt fra land til land, men synes at være sammenhængende på nationalt plan. Skattemyndigheder, der tillader fradrag af rentebetalinger af supplerende skatterestancer som erhvervsmæssige udgifter, betragter også modtagne renter af tilbagebetalt skat som skattepligtig indkomst. De fleste nationale skatteadministrationer anser dog renter for skatteneutrale (ingen fradrag/ingen beskatning).

Et resultat, der er vigtigere i EU-sammenhæng, vedrører udlignende korrektioner som følge af grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer (MAP eller voldgift). Ingen af landene på nær Nederlandene åbner mulighed for, at det i forbindelse med en MAP kan fastsættes, at der skal betales udlignende renter til selskabet af for meget betalt skat under henvisning til renteomkostningerne i forbindelse med supplerende skatterestancer i den anden kontraherende stat (og vice versa), således at der skabes balance mellem de renter, som det pågældende selskab betaler og modtager.

Skønt sigtet med voldgiftskonventionen og dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem medlemsstaterne er at ophæve dobbeltbeskatning, sikrer de ikke nogen balance mellem renteudgifter i forbindelse med skatterestancer og renteindtægter i forbindelse med tilbagebetalt skat.

Erhvervslivets medlemmer af JTPF foreslog, at rentetilskrivningen for forsinket betaling i forbindelse med procedurer med gensidig aftale og voldgift i henhold til voldgiftskonventionen blev suspenderet.

På baggrund af spørgsmålets komplicerede karakter besluttede JTPF imidlertid at udskyde en mere tilbundsående drøftelse heraf til et senere tidspunkt.

3.2. Sanktioner

En særlig sanktionsordning i forbindelse med korrektioner af interne afregningspriser findes kun i få lande. I alle andre lande finder den generelle sanktionsordning anvendelse. Om disse sanktioner er af strafferetlig karakter, afhænger i de fleste tilfælde af omstændighederne, dog ikke i et enkelt land, hvor sanktioner i forbindelse med interne afregningspriser altid anses for at være af strafferetlig karakter. Såkaldte "monetary no-fault penalties" (skyldsuaafhængige pengestrafte) synes hverken at være almindelig praksis i medlemsstaterne eller i de tiltrædende stater. Bestemmelserne om fortolkning og fastsættelse af sanktionsbeløbets størrelse er temmelig blandede; nogle lande har detaljerede bestemmelser om disse spørgsmål, medens andre lande overlader gennemførelsen af principperne i den generelle sanktionsordning til skattemyndighedernes skøn. De fleste lande har dog bestemmelser om klageprocedurer. Ingen af skattemyndighederne tillader fradrag af sanktionsbetalinger som erhvervsmæssige udgifter.

Også her besluttede JTPF på baggrund af spørgsmålets komplicerede karakter og de mulige konsekvenser for den interne lovgivning at udsætte en mere tilbundsående drøftelse til et senere tidspunkt.

4. KONKLUSIONER

JTPF vil videreføre sin virksomhed i 2004 på grundlag af det toårige arbejdsprogram, som det er nået til enighed om.

I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 11. marts 2002 opfordrer JTPF Kommissionen til at oversende denne aktivitetsrapport til Rådet med henblik på en passende opfølgning.

BILAG I: MEDLEMSSTATERNES HOLDNING I INTERIMSPERIODEN

BILAG I				
Medlemsstaternes holdninger i interimsp perioden (anmodning registreret efter 1. januar 2000)				
Voldgiftskonventionen				
Procedure med gensidig aftale (første fase)			Voldgiftsprocedure (anden fase)	
Accepterer anmodning og fortsætter under VK hvis anden MS er enig	Accepterer anmodning, men fortsætter under DBA		VK suspenderet og tages derfor først op, når den på ny træ- der i kraft	Fortsætter procedure, hvis anden MS er enig **
Østrig		X*	X	
Belgien		X	X	
Danmark		X*	X	
Finland		X	X	
Frankrig		X	X	
Tyskland	X			X
Grækenl.	X			X
Irland	X			X
Italien		X*	X	
Luxembourg	X			X
Nederland.	X			X
Portugal		X	X	
Spanien	X			X
Sverige		X	X	
Foren. Kon.	X			X
* Kun hvis det specifikt er krævet af den skattepligtige.				
** Hvis den anden medlemsstat ikke er enig, vil de pågældende medlems- stater - med den skattepligtiges samtykke - videreføre MAP i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten med den anden medlemsstat.				

BILAG II: UDKAST TIL ADFÆRDSKODEKS

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

SOM HENVISER TIL konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud,

SOM ANERKENDER, at både medlemsstaterne og de skattepligtige har behov for mere detaljerede regler for effektivt at kunne gennemføre nævnte konvention,

SOM NOTERER SIG Kommissionens meddelelse af [...] 2004 om rapporten om aktiviteterne i det fælles EU-forum for interne afregningspriser på erhvervsbeskatningsområdet,

SOM UNDERSTREGER, at adfærdskodeksen er et politisk tilsagn og ikke øver indflydelse på medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser eller medlemsstaternes og EU's respektive beføjelser i henhold til traktaten, og

SOM ANERKENDER, at gennemførelsen af denne adfærdskodeks ikke bør hindre løsninger på et mere globalt plan,

VEDTAGER FØLGENDE ADFÆRDSKODEKS:

Uden at medlemsstaternes og EU's respektive beføjelser herved berøres, angår denne adfærdskodeks gennemførelsen af konvention 90/436/EØF af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud samt visse dermed forbundne spørgsmål om proceduren med gensidig aftale i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

1. Starttidspunktet for den treårige periode (frist for forelæggelse af anmodningen i henhold til artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

Datoen for den "første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1, f.eks. som følge af en korrektion af interne afregningspriser"⁸ anses for at være starttidspunktet for den treårige periode.

Medlemsstaternes definitioner af den relevante begivenhed på det nationale sprog og på engelsk fremgår af bilaget til denne kodeks.

⁸ Medlemmet fra skattemyndigheden i Italien mener, at "datoen for den første meddelelse om skatteansættelse eller tilsvarende, som afspejler en korrektion af interne afregningspriser, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1" er starttidspunktet for den treårige periode, da anvendelsen af den eksisterende voldgiftskonvention bør begrænses til sager, hvor der er tale om "korrektion" af interne afregningspriser.

For så vidt angår sager med interne afregningspriser, henstilles det, at medlemsstaterne også anvender disse definitioner til fastlæggelse af den treårige periode, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i OECD-modeloverenskomst om indkomst og formue og gennemført i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem EU's medlemsstater.

2. Starttidspunktet for den toårige periode (artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen)

- (i) I henseende til artikel 7, stk. 1, i konventionen vil en sag blive anset for at være forelagt i henhold til artikel 6, stk. 1, når den skattepligtige fremlægger følgende:
- a) identifikation (såsom navn, adresse, skatteidentifikationsnummer) af den virksomhed i den kontraherende stat, der indgiver sin anmodning, og af de øvrige parter i de relevante transaktioner
 - b) detaljerede oplysninger om relevante forhold og omstændigheder ved sagen (inkl. detaljerede oplysninger om forbindelserne mellem virksomheden og de øvrige parter i de relevante transaktioner)
 - c) en identifikation af de relevante beskatningsperioder
 - d) genparter af meddelelser om skatteansættelse, rapporter om skatte-revision eller tilsvarende, som har ført til den påståede dobbeltbeskatning
 - e) detaljerede oplysninger om indbringelser og tvistemålssager, som virksomheden eller de øvrige parter i de relevante transaktioner har taget initiativ til, og alle domstolsafgørelser i sagen
 - f) en redegørelse fra virksomheden for, hvorfor den mener, at principperne i artikel 4 i voldgiftskonventionen ikke er overholdt
 - g) et tilsagn om, at virksomheden vil svare så komplet og hurtigt som muligt på alle rimelige og relevante anmodninger fra en kompetent myndighed og har dokumentation til rådighed for de kompetente myndigheder, og
 - h) al yderligere særlig information, som den kompetente myndighed anmoder om inden for to måneder efter modtagelsen af den skattepligtiges anmodning.
- (ii) Starttidspunktet for den toårige periode er den seneste af følgende datoer:
- a) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst, eller tilsvarende
 - b) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 2 (i).

3. Procedurer for gensidig aftale i henhold til voldgiftskonventionen

3.1 Almindelige bestemmelser

- a) "Armslængde"-princippet finder anvendelse, således som det er anbefalet af OECD, uden hensyntagen til de øjeblikkelige skattemæssige konsekvenser for nogen særlig kontraherende stat.
- b) Sager afgøres så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor komplicerede spørgsmålene i den specifikke sag er.
- c) Alle midler, der er egnede til at sikre en gensidig aftale så hurtigt som muligt, herunder personlige møder, vil blive overvejet; hvor det er hensigtsmæssigt, vil virksomheden blive opfordret til at gøre rede for sagen over for sin kompetente myndighed.
- d) På baggrund af bestemmelserne i denne kodeks bør der sikres en gensidig aftale inden for to år efter den dato, på hvilken sagen første gang blev forelagt en af de kompetente myndigheder i henhold til punkt 2 (ii) i denne kodeks.
- e) Proceduren med gensidig aftale bør ikke pålægge den person, der anmoder derom, eller nogen anden person, der er involveret i sagen, uhensigtsmæssige eller overdrevent høje efterlevelseseomkostninger.

3.2 Praktisk funktionsmåde og gennemsigtighed

- a) For at formindske omkostninger og forsinkelser som følge af oversættelse så meget som muligt, bør proceduren med gensidig aftale, navnlig udvekslingen af standpunkter, gennemføres på et fælles arbejdsprog eller på en måde, der har samme virkning, hvis de kompetente myndigheder kan nå til enighed på et bilateralt grundlag.
- b) Den virksomhed, der anmoder om, at proceduren med gensidig aftale anvendes, vil af den kompetente myndighed, som den indgav sin anmodning til, blive holdt underrettet om alle vigtige udviklingsforløb, der har betydning for den under proceduren.
- c) Tavshedspligten vedrørende enhver person, der er beskyttet i henhold til en bilateral skatteaftale eller en kontraherende stats lovgivning, vil blive respekteret.
- d) Den kompetente myndighed anerkender modtagelsen af en skattepligtigs anmodning om at indlede en procedure med gensidig aftale senest en måned efter modtagelsen deraf og underretter samtidig de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater, der er involveret i sagen, og knytter en genpart af den skattepligtiges anmodning til denne underretning.
- e) Hvis den kompetente myndighed finder, at virksomheden ikke har forelagt den minimumsinformation, der er nødvendig til indledning af en procedure med gensidig aftale som fastsat i punkt 2 (i), anmoder den inden for to måneder efter modtagelsen af anmodningen virksomheden om at give den de specifikke supplerende oplysninger, som den behøver.

- f) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at den kompetente myndighed vil reagere på virksomhedens anmodning på en af følgende måder:
- (i) Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at virksomhedens overskud er eller kan formodes at være medregnet i overskuddet for en virksomhed i en anden kontraherende stat, underretter den virksomheden om sin tvivl og opfordrer den til at fremsætte yderligere bemærkninger.
 - (ii) Hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, og den selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, underretter den virksomheden herom og foretager så hurtigt som muligt berettigede korrektioner eller tillader berettigede lempelser.
 - (iii) Hvis anmodningen forekommer den kompetente myndighed begrundet, og den dog ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, meddeler den virksomheden, at den vil bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i en anden berørte kontraherende stat.
- g) Hvis en kompetent myndighed mener, at en sag er begrundet, bør den indlede en procedure med gensidig aftale ved at give den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat meddelelse om sin afgørelse og dertil knytte en genpart af de oplysninger, der er omhandlet i punkt 2 (i) i denne kodeks. Samtidig meddeler den den person, der påberåber sig voldgiftskonventionen, at den har indledt proceduren med gensidig aftale. Den kompetente myndighed, der indleder proceduren med gensidig aftale, meddeler også – på grundlag af den information, som den har til rådighed – den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat og den person, der har indgivet anmodningen, om sagen er indbragt inden for den frist, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen, samt starttidspunktet for den toårige periode i henhold til artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen.

3.3 Udveksling af standpunkter

- a) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at når der er indledt en procedure med gensidig aftale, forelægger den kompetente myndighed i det land, hvor der er eller efter planen vil blive foretaget en skatteansættelse, dvs. truffet en endelig afgørelse fra skatteadministrationens side om indkomsten, eller foretaget noget tilsvarende, som indebærer en korrektion, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, de kompetente myndigheder i de øvrige involverede kontraherende stater et standpunkt med angivelse af:
- (i) sagsfremstillingen fra den person, som har indgivet anmodningen
 - (ii) sit syn på sagens omstændigheder, f.eks. hvorfor den mener, at der er eller formodes at være tale om dobbeltbeskatning
 - (iii) sin mening om, hvorledes sagen kan løses, således at dobbeltbeskatningen ophæves, sammen med en fyldestgørende redegørelse for forslaget.

- b) Standpunktet indeholder en fuldstændig begrundelse for ansættelsen eller korrektionen og ledsages af grundlæggende dokumentation for den kompetente myndigheds holdning og en liste over alle andre dokumenter, der er benyttet ved korrektionen.
- c) Standpunktet sendes til de kompetente myndigheder i de øvrige kontraherende stater så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den specifikke sag er, og senest fire måneder efter den seneste af følgende datoer:
 - i) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende
 - ii) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 2 (i).
- d) De kontraherende stater afgiver tilsagn om, at når en kompetent myndighed i et land, i hvilket der ikke er eller efter planen heller ikke vil blive foretaget nogen skatteansættelse eller noget tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, f.eks. som følge af en korrektion af interne afregningspriser, modtager et standpunkt fra en anden kompetent myndighed, svarer den så hurtigt som muligt under hensyn til, hvor kompliceret den specifikke sag er, og senest seks måneder efter modtagelsen af standpunktet.
- e) Svaret bør have den ene af følgende to former:
 - (i) Hvis den kompetente myndighed mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, og tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i standpunktet, underretter den så hurtigt som muligt den anden kompetente myndighed herom og foretager sådanne korrektioner eller tillader sådanne lempelser.
 - (ii) Hvis den kompetente myndighed ikke mener, at der er eller formodes at blive tale om dobbeltbeskatning, eller ikke tilslutter sig det retsmiddel, der er foreslået i standpunktet, sender den et svarstandpunkt til den anden kompetente myndighed med begrundelse og forslag til en vejledende tidsplan for sagens behandling under hensyn til, hvor kompliceret den er. I forslaget angives om fornødent en dato for et personligt møde, der bør finde sted senest 18 måneder efter den seneste af følgende datoer:
 - aa) datoen for meddelelsen om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende
 - bb) den dato, på hvilken den kompetente myndighed modtager anmodningen og den minimumsinformation, der er omhandlet i punkt 2 (i).
- f) Endvidere træffer de kontraherende stater alle egnede foranstaltninger til at fremskynde samtlige procedurer, hvor dette er muligt. I den henseende tilrettelægger de kontraherende stater regelmæssigt personlige møder (mindst én gang om året) mellem deres kompetente myndigheder til drøftelse af

uafsluttede procedurer med gensidig aftale (forudsat at antallet af sager begrundes sådanne regelmæssige møder).

3.4 Dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater

For så vidt angår sager med interne afregningspriser, henstilles det, at medlemsstaterne også anvender bestemmelserne i punkt 1 til 3 på procedurer med gensidig aftale, der indledes i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1, i OECD's modeloverenskomst om indkomst og formue, der er gennemført i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem medlemsstater.

4. Fremgangsmåder i voldgiftskonventionens anden fase

4.1 Liste over uafhængige personer

- a) De kontraherende stater forpligter sig til uden yderligere forsinkelse at meddele generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union navnene på de fem uafhængige og højt estimerede personer, der er berettigede til at blive medlemmer af det rådgivende udvalg i henhold til artikel 7, stk. 1, i voldgiftskonventionen, og på samme vilkår at give meddelelse om alle ændringer af listen.
- b) Når de kontraherende stater oversender navnene på deres uafhængige og højt estimerede personer til generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, vedlægges de et curriculum vitae for disse personer, som blandt andet indeholder en beskrivelse af deres erfaringer med retlige spørgsmål, skattespørgsmål og navnlig interne afregningspriser.
- c) De kontraherende stater kan også på deres liste angive uafhængige og højt estimerede personer, som opfylder kravene til at kunne udpeges til formand.
- d) Generalsekretæren for Rådet anmoder hvert år de kontraherende stater om at bekræfte navnene på deres uafhængige og højt estimerede personer og/eller angive navnene på deres afløsere.
- e) Den fulde liste over de uafhængige og højt estimerede personer offentliggøres på Rådets website.

4.2 Det rådgivende udvalgs nedsættelse

- a) Medmindre de berørte kontraherende stater aftaler andet, tager den kontraherende stat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende, som har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1 i voldgiftskonventionen, initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse og tilrettelægger dets møder i forståelse med den anden kontraherende stat.
- b) Det rådgivende udvalg er i almindelighed sammensat af to uafhængige og højt estimerede personer ud over dets formand og repræsentanterne for de kompetente myndigheder.

- c) Det rådgivende udvalg bistås af et sekretariat, hvis faciliteter vil blive tilvejebragt af den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse, medmindre de berørte kontraherende stater aftaler andet. Af hensyn til uafhængigheden fungerer dette sekretariat under tilsyn af det rådgivende udvalgs formand. Medlemmerne af sekretariatet er omfattet af de bestemmelser om tavshedspligt, der er fastsat i artikel 9, stk. 6, i voldgiftskonventionen.
- d) Det sted, hvor det rådgivende udvalg mødes, og det sted, hvor dets udtalelse skal afgives, kan bestemmes i forvejen af de kompetente myndigheder i de berørte kontraherende stater.
- e) De kontraherende stater påser, at det rådgivende udvalg før sit første møde er i besiddelse af enhver relevant dokumentation og information, særlig alle dokumenter, rapporter, brevvekslinger og konklusioner, der har været benyttet under proceduren med gensidig aftale.

4.3 Det rådgivende udvalgs funktionsmåde

- a) En sag anses for at være forelagt det rådgivende udvalg på den dato, hvor formanden bekræfter, at dets medlemmer har modtaget al relevant dokumentation og information som fastsat i punkt 4.2 e).
- b) Det rådgivende udvalgs fremgangsmåder vil foregå på de involverede kontraherende staters officielle sprog, medmindre de kompetente myndigheder ved fælles overenskomst træffer en anden afgørelse under hensyn til det rådgivende udvalgs ønsker.
- c) Det rådgivende udvalg kan anmode den part, hvorfra en erklæring eller et dokument hidrører, om at sørge for oversættelse til det eller de sprog, som sagen behandles på.
- d) Samtidig med, at bestemmelserne i artikel 10 i voldgiftskonventionen skal overholdes, kan det rådgivende udvalg anmode de kontraherende stater og især den kontraherende stat, som har udarbejdet den første meddelelse om skatteansættelsen, dvs. skatteadministrationens endelige afgørelse om den supplerende indkomst eller tilsvarende, der har ført til eller formodes at ville føre til dobbeltbeskatning som omhandlet i artikel 1, at give møde for det rådgivende udvalg.
- e) Omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg, som deles ligeligt mellem de berørte kontraherende stater, omfatter det rådgivende udvalgs administrationsomkostninger samt de uafhængige og højt estimerede personers honorar og udgifter.
- f) Medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder aftaler andet:
 - i) begrænses godtgørelsen af de uafhængige og højt estimerede personers udgifter til det godtgørelsesbeløb, der normalt ydes til højtstående embedsmænd i den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse

- ii) fastsættes honorarerne til de uafhængige og højt estimerede personer til 1 000 EUR pr. person for hver mødedag i det rådgivende udvalg, og der tildeles formanden et honorar, der er 10% højere end det, der tildeles de øvrige uafhængige og højt estimerede personer.
- g) Den faktiske betaling af omkostningerne ved proceduren med et rådgivende udvalg foretages af den kontraherende stat, der har taget initiativ til det rådgivende udvalgs nedsættelse, medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder træffer anden afgørelse.

4.4 Det rådgivende udvalgs udtalelse

De kontraherende stater forventer, at udtalelsen indeholder:

- a) navnene på det rådgivende udvalgs medlemmer
- b) anmodningen; anmodningen indeholder:
 - de involverede virksomheders navne og adresser
 - de involverede kompetente myndigheder
 - en beskrivelse af de nærmere forhold og omstændigheder i forbindelse med tvisten
 - en tydelig redegørelse for, hvad der kræves
- c) et kort resumé af fremgangsmåderne
- d) de argumenter og metoder, som afgørelsen i udtalelsen bygger på
- e) udtalelsen
- f) det sted, hvor udtalelsen er udstedt
- g) den dato, på hvilken udtalelsen er udstedt
- h) det rådgivende udvalgs medlemmers underskrifter.

De kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse meddeles som følger:

- i) Når afgørelsen er truffet, sender den kompetente myndighed, som sagen blev forelagt, en genpart af de kompetente myndigheders afgørelse og det rådgivende udvalgs udtalelse til hver af de involverede virksomheder.
- ii) Hvis de kontraherende staters kompetente myndigheder er enige om, at afgørelsen og udtalelsen kan offentliggøres, gør de kun dette, hvis begge de involverede virksomheder skriftligt meddeler den kompetente myndighed, som sagen blev forelagt, at de ikke gør indsigelse mod afgørelsens og udtalelsens offentliggørelse. Med de involverede virksomheders samtykke kan de kontraherende staters kompetente myndigheder også enes om at offentliggøre afgørelsen og udtalelsen uden at nævne navnene på de involverede virksomheder og uden yderligere detaljer, som kan afsløre de involverede virksomheders identitet.
- iii) Det rådgivende udvalgs udtalelse udfærdiges i tre originale eksemplarer, hvoraf to sendes til de kontraherende staters kompetente myndigheder, og ét sendes til

Generalsekretariatet for Rådet til arkivering. Hvis der er enighed om, at udtalelsen skal offentliggøres, anmoder Generalsekretariatet for Rådet om offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Suspension af skatteopkrævningen under grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer

Det henstilles, at medlemsstaterne træffer alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at der indrømmes virksomheder, som deltager i grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til voldgiftskonventionen, suspension af skatteopkrævningen under sådanne procedurer på samme betingelser som dem, der gælder for virksomheder, som deltager i interne indbringelser/tvistemålssager, selv om disse foranstaltninger kan kræve lovgivningsmæssige ændringer i nogle medlemsstater. Medlemsstaterne bør udvide disse foranstaltninger til også at omfatte grænseoverskridende tvistbilæggelsesprocedurer i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem medlemsstater.

6. Nye medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen

Medlemsstaterne bestræber sig på at undertegne og ratificere konventionen om nye EU-medlemsstaters tiltrædelse af voldgiftskonventionen så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder senest to år efter deres tiltrædelse af EU⁹.

7. Afsluttende bestemmelser

For at sikre en ensartet og effektiv anvendelse af kodeksen opfordres medlemsstaterne til hvert andet år at aflægge rapport til Kommissionen om dens praktiske funktionsmåde. På grundlag af disse rapporter aflægges Kommissionen rapport til Rådet og kan foreslå ændringer i kodeksens bestemmelser.

⁹ Medlemmet fra skattemyndigheden i Det Forenede Kongerige går ind for, at henvisningen til den toårige periode udgår, eftersom ministrene i Rådets regi måske ikke vil være i stand til at afgive et sådant tilsagn, hvis det afhænger af den lovgivende magt, og procedurerne kan afsluttes på væsentligt mindre end to år; desuden kan det meget vel ikke være til nogen hjælp at foreslå, at to år kan være en acceptabel norm.

BILAG TIL UDKASTET TIL ADFÆRDSKODEKS

Starttidspunktet for den treårige periode (frist for forelæggelse af anmodningen i henhold til artikel 6, stk. 1, i voldgiftskonventionen eller artikel 25, stk. 1, i OECD-modeloverenskomsten om indkomst og formue)

Medlemsstat	Definition i henhold til national lovgivning	Engelsk oversættelse af den i henhold til national lovgivning fastlagte definition
Østrig	Die Zustellung des Steuerbescheides [<i>der zu einer Doppelbesteuerung, z.B. aufgrund einer Verrechnungspreiskorrektur, führt</i>]	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent [<i>that results in double taxation, e.g. due to a transfer pricing adjustment</i>]
Belgien	FR : La date d' <u>envoi</u> de l'avertissement-extrait de rôle comportant l'imposition ou le supplément d'imposition / NL : de <u>verzendingsdatum</u> van het aanslagbiljet dat de aanslag of de aanvullende aanslag omvat	The date on which the notice of assessment is <u>sent</u> containing the assessment or the supplementary assessment
Danmark	<p>Såfremt skattemyndighederne agter at foretage en skatteansættelse på et andet grundlag end det, der er selvangivet, skal den skattepligtige underrettes skriftlig herom. Det skal samtidig underrettes om, at skattemyndighederne har en frist på mindst 15 dage regnet fra skrivelsens datering til at fremkomme med en udtalelse imod den foreslåede ændring af skatteansættelsen, jf. Skattestyrelseslovens §§ 3, stk. 4 og 12A. Har den skattepligtige udtalt sig inden fristens udløb, skal skattemyndighederne give skriftlig underretning om skatteansættelsen (kendelse).</p> <p>I Danmark vil den første endelige underretning fra skattemyndighederne om armslængde reguleringen blive givet ved modtagelsen af kendelsen, hvorfor treårsfristen i henhold til Voldgiftskonventionens art. 6.1 begynder at løbe fra dette tidspunkt.</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the final assessment from the tax authorities</p> <p><i>[If the tax authorities intend to make an assessment not in accordance with a tax return, a notice specifying the amendment and the reason for it must be sent to the taxpayer. The taxpayer must be given a period of at least 15 days from the date of the notice to submit its comments on the amendment. Hereafter the tax authorities send the final assessment to the taxpayer.]</i></p>

Medlemsstat	Definition i henhold til national lovgivning	Engelsk oversættelse af den i henhold til national lovgivning fastlagte definition
Finland	<p>Se päivä, jona verovelvollinen on saanut tiedon verotuspäätöksestä tai vastaavasta toimenpiteestä, jolla siirtohinnoittelua on oikaistu. (Suomessa kysymyksessä voi olla säännönmukainen verotus, oikaisuvaatimuksen johdosta annettu päätös tai jälkiverotuspäätös.)</p> <p>på svenska:</p> <p>Dagen då den skattskyldige fått kännedom om skattebeslutet eller motsvarande åtgärd, genom vilken den interna prissättningen har korrigerats. (I Finland: ordinarie beskattning, beslut om skatterättelse eller beslut om efterbeskattning)</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent [<i>that reflects the transfer pricing adjustment</i>]</p> <p>(<i>In Finland: tax decision, notice of tax adjustment or notice of re-assessment</i>)</p>
Frankrig	<ul style="list-style-type: none"> • La date de réception de la notification de redressements en cas de procédure contradictoire, • La date de réception de la notification des bases ou éléments d'imposition en cas de procédure d'office 	<p>The date of <u>receipt</u> of the notification of adjustments or the notification of basis of elements of assessments in case of estimated assessment</p>
Tyskland	<p>Die <u>Bekanntgabe</u> des ersten Bescheides, der zu einer Doppelbesteuerung führt</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the first tax assessment notice or equivalent that results in double taxation</p>
Grækenland	<p>από την ημερομηνία επίδοσης του φύλλου ελέγχου</p>	<p>From the date of <u>service</u> (receipt) of the tax assessment notice</p>
Irland	<p>The date of the <u>issue</u> to the taxpayer of a notice of an assessment, or of an amended assessment [<i>reflecting the determination by an inspector of taxes of a transfer pricing issue</i>]</p>	

Medlemsstat	Definition i henhold til national lovgivning	Engelsk oversættelse af den i henhold til national lovgivning fastlagte definition
Italien ¹⁰	<p>“Avviso di accertamento”</p> <p>Per avviso di accertamento si intende l’atto scritto con il quale l’Amministrazione fiscale comunica al contribuente di aver accertato un reddito imponibile maggiore del reddito dichiarato oppure un reddito imponibile non dichiarato.</p>	<p>The date on which the taxpayer <u>receives</u> the notice of assessment that reflects the transfer pricing adjustment</p> <p>[«<i>Avviso d’accertamento</i>» means a formal written act through which the tax administration notifies the taxpayer to have assessed taxable income that resulted to be higher than the declared income or that was not declared at all.]</p>
Medlemsstat	Definition i henhold til national lovgivning	Engelsk oversættelse af den i henhold til national lovgivning fastlagte definition
Luxembourg	<p>« Bulletin », effet: le troisième jour ouvrable qui suit la remise de l’envoi à la poste</p> <p>Das Datum des dritten Arbeitstages nach <u>Absendung</u> des Bescheids</p> <p>[<i>Les différents bulletins (bulletin d’impôt, bulletin de fixation, bulletin d’établissement séparé, bulletin provisoire, définitif, rectificatif.....) émis par l’administration des contributions du Luxembourg peuvent être désignés dans le contexte de la convention d’arbitrage par le mot « bulletin », en anglais « assessment », en allemand « Bescheid ».</i>]</p>	<p>The date of the third working day following the <u>sending</u> of the assessment</p>
Nederlandene	<p>Navorderingsaanslag, of primaire aanslag indien de verrekenprijscorrectie hierin is begrepen</p>	<p>The date of the tax re-assessment notice, or original assessment [<i>if it includes the transfer pricing adjustment</i>]</p>

¹⁰ Definitionen gælder ikke for anmodninger i henhold til artikel 25, stk. 1, i OECD’s modelskattekonvention, da den relevante "handling", som betegner starttidspunktet for den treårige periode, kan være en anden end en korrektion af den interne afregningspris.

Portugal	Data da notificação legal do acto de liquidação efectuado pela Administração Fiscal ou data da liquidação efectuada pelo contribuinte, quando incluir o ajustamento do lucro tributável que origine ou seja susceptível de originar uma dupla tributação. Constitui notificação o recebimento pelo contribuinte de cópia do assento do acto da liquidação	Date of legal notification of the assessment or re-assessment act made by the tax administration or the date of the self-assessment, if it includes the taxable profit adjustment which results or is likely to result in double taxation Notification means the receipt by the taxpayer of the tax assessment or re-assessment notice
Spanien	La fecha de la recepcion de la notificacion del acto de liquidación	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent [<i>that reflects the transfer pricing adjustment</i>]
Medlemsstat	Definition i henhold til national lovgivning	Engelsk oversættelse af den i henhold til national lovgivning fastlagte definition
Sverige	“Grundläggande beslut om årlig taxering” “Omprövningsbeslut” “Eftertaxering”	The date of <u>sending</u> of: <ul style="list-style-type: none"> • the basic decision on the annual taxation; • the re-assessment decision; or • the additional assessment. [<i>In Sweden the relevant decision would be the first decision of the tax authorities that results or is likely to result in double taxation, e.g. due to a transfer pricing adjustment</i>]
Det Forenede Kongerige	Whichever is the more appropriate of the date of <u>issue</u> of: <ul style="list-style-type: none"> • a statutory notice required to conclude an assessment and related appeal procedures for the period in question; or • a letter of acceptance by an officer of the Board to settlement terms for the period in question 	•

Tiltrædende EU-lande

Land	Definition i henhold til national lovgivning	Engelsk oversættelse af den i henhold til national lovgivning fastlagte definition
Tjekkiet	Doručení prvního platebního výměru nebo jiného rozhodnutí, které vede ke dvojímu zdanění.	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the first tax assessment notice or equivalent that results in double taxation
Malta	Id-data tan-notifika ta' l-istima.	The date of the <u>service</u> (receipt) of the notice of assessment [<i>reflecting the transfer pricing adjustment</i>]
Polen	Dzień, w którym podatnik otrzyma decyzję o wymiarze podatku powodującą powstanie podwójnego opodatkowania	The date on which the taxpayer <u>receives</u> the tax assessment notice or equivalent that results in double taxation
Slovakiet	Doručenie protokolu o daňovej kontrole sa považuje za úkon smerujúci na vyrubenie dane.	The delivery (<u>receipt</u>) of the record (protocol) from the tax inspection is referred as the action resulting in the tax assessment.